

LIKIMO DRAUGAS

2022 m. vasaris Nr. 253

Leidžiamas nuo 1995 m.

Pamąstymui...

Kartą vienas žmogus pateko į laivo katastrofą ir bangų buvo išmestas į negyvenamą salą. Jis vienintelis liko gyvas ir be perstojo meldėsi, kad Dievas jį išgelbėtų. Kasdien žiūrėdavo jis į horizontą tikėdamasis, kad pamatys atplaukiantį į pagalbą laivą.

Galutinai išsekęs žmogus nusprendė pasistatyti iš lentų, kurias išmetė į krantą nuskendus laivui, pašiūrę. Bet kartą grįžęs į krantą po maisto paieškų jis pamatė, kad jo pašiūrę apgaubusios liepsnos – dūmai stulpu kilo į dangų.

Baisiausia, kad kartu su pašiūre sudegė visi likę jo daiktai. Jis liko be nieko. Žmogus daugiau negalėjo suvaldyti savo nevilties ir pykčio:

– Dieve, kaip Tu galėjai šitaip su manim pasielgti? – raudėjo jis.

Bet kitą rytą jį pažadino laivo švilpukas. Laivas plaukė prie salos, kad jį išgelbėtų.

– Kaip jūs sužinojote, kad aš čia? – paklausė žmogus jūreivių.

– Mes pamatėme dūmų signalą, – atsakė jie.

Pavasaris nuostabus ir paslaptingas
pradėjo darbuotis mūsų tėviškėlėje.

O, koks gailvus pavasario aromatas!

Jis nuostabus - aplinkui vien gėlės:

žibutės ir snieguolės.

Tuoj sugrįš ir mūsų nuostabieji paukščiai.

Mūsų Lietuva bus kaip pasakų mirażas.

Ona Valaitytė

Talka atšilus orams

Atšilus orams Didvyžių socialinės globos namų Taryba pastebėjo, kad tirpstant sniegui pasirodė daug šiukšlių ir po Naujųjų Metų dekoracijų paliktų eglišakių. Tad tuoj pat suorganizavome talką. Surinkome šiukšles, šakas, eglišakes ir

išvežėme į tam skirtą vietą. Dėkojame visiems, dalyvavusiems talkoje.

Globos namų Tarybos pirmininkas Kęstutis Sobeckis

Geriausias būdas išlaikyti draugystę – dalytis mintimis apie savo darbus. Žmones labiausiai suartina veikla.

Mūsų gyvenimo kronikos

3 grupės kasdienybė

Kokia yra mūsų kasdienybė? Dažnai tai priklauso nuo kiekvieno mūsų. Vieni iš prigimties mes pozityviai žiūrime į gyvenimą ir stengiamės išvengti teigiamus dalykus, kiti nutikus net ir menkiausiai bėdai palūžtame. Tačiau gyventi reikia kasdien, džiaugtis reikia kasdien, nors ir kaip kartais būna sunku. Mūsų grupėje, ne išimtis, gyvenimas verda kasdien. Kasdien juokiamės, liūdim, net ir verkiam, jei reikia. Keliamės, prausiamės, valgom, užsiimam mėgstama veikla. Stengiamės gvildinti iškilusias problemas, stengiamės padėti vieni kitiems, nors kartais padėti nenorime, o ir patys pagalbos nepriimame. Diena

dažniausia prasideda švaros ritualais... Oi kaip ne visi nori prausti, reikia įkalbinėti, net ir pasipykti, dažnai girdime pasiteisinimus, kad „švarus, gražus, kvepiantis, dantis išvalyti ir t.t.“ Na, bet susitariame... Nusiprausiamė ir sėdame prie pusryčių stalo. Ne visada ir jais esame patenkinti... Tai per daug, tai per mažai, tai tas pats, tai per karšta..., bet vis tiek valgome. Pavalgę pusryčius vyrai užsiima tam tikromis veiklomis - kas eina į mėgiamus užimtumus pas užimtumo specialistes, kas grupės svetainėje ar kempelyje žiūri televizorių, kiti tiesiog prigula pailsėti, bet 10:30 val. beveik visi susirenka į grupės svetainę atsigerti kavos. Tai kaip tradicija, kurios nepamiršta nei vienas... „Dantis išvalyti galime ir pamiršti, bet kavos atsigerti ir vėliau sutraukti cigaretės dūmą - niekada,“ - juokėsi sakydamas grupės gyventojas. Vėliau laukiame pietų, tai irgi lyg savotiškas ritualas, kurio laukiame su malonumu. Po pietų krentame pietų miegelio, na, ne visi, bet dauguma, o 14:00 val. dalyvaujame grupės užimtumuose. Tiesa, ir jiems nusiteikę būna ne visi. Girdime: neįdomu, vaikų darželis, nenoriu, negaliu... Na ir neverčiame, juk ne kiekvienam, ne kiekvieną dieną ir būna ūpas kažką veikti, kažkuo užsiimti. Turime tikrai nemažai vyrų, kurie noriai kasdien dalyvauja grupės užimtumuose. Stengiamės užimtumus pajvairinti - piešiame, laviname rankas, žiūrime filmus, senąją animaciją, skaitome spaudą, vedame popietes, einame į lauką (kai tik oras palankus), o kartais tiesiog bendraujame. Po valandėles užimtumo, 15:00 val. grupėje - užkandžiavimo, kavos gėrimo popietė, jos metu gyventojai vaišინasi tuo, ką turi nusipirkę, ką artimieji jiems atvežę. Vėliau - pavakariai, vakarienė ir vakarinis švarinimosi ritualas, kurio irgi ne visi laukiame, nes pavalgį vakarienę jau taip norisi kristi į lovą, o čia dar kojas plauti, dantis valyti ☺. Taip ir lekia mūsų dienos, visos panašios, bet tuo pačiu ir labai skirtingos. Labiausia džiaugiamės kai esame sveiki, kai galime džiaugtis net ir mažais dalykais.

☺. Taip ir lekia mūsų dienos, visos panašios, bet tuo pačiu ir labai skirtingos. Labiausia džiaugiamės kai esame sveiki, kai galime džiaugtis net ir mažais dalykais.

☺. Taip ir lekia mūsų dienos, visos panašios, bet tuo pačiu ir labai skirtingos. Labiausia džiaugiamės kai esame sveiki, kai galime džiaugtis net ir mažais dalykais.

Socialinė darbuotoja Neringa Parulienė

Šis tas apie gyvūnų ir paukščių maitinimą

Pas mus daugelis gyventojų prižiūri gyvūnus ir paukščius. Norisi paprašyti gyventojų, kad gyvūnus šertų saikingai. Paukščius lesinti lesyklėlėse, o kates šerti tam skirtose vietose ir tam skirtuose indeliuose. Kaip matome, yra mėtoma daug duonos ir kito maisto. Tad noriu paprašyti – gerbkime duoną, maistą ir per daug nemėtykime, nes gyvūnai jo nesuėda ir tai labai negražiai atrodo.

Kęstutis Sobeckis

Paminėjome šventes

Vasario 14 d. 5 grupės vyrai pasveikino grupės Valentina. Šiai šventei pasiruošė iš vakaro. Su darbuotojos Jūratės pagalba išsikepė trupininį pyragą. Vaisindamiesi pyragu vyrai diskutavo apie meilės dieną, apie pagarbą vienas kitam, apie gerus ir gražius santykius. Taip pat paminėjome Vasario 16-ąją - Lietuvos valstybės atkūrimo dieną.

Socialinis darbuotojas Kęstutis Alkimavičius

Prisiminimai

Gyvenimas - nenuspėjamas ir mes nei vienas nežinome, kur pasisuks likimo vingiai, o, žvelgiant į praėjusius metus, akivaizdu - jie atnešė ir pokyčių, ir įsimintinų akimirkų. Buvo karantinas ir apribotos veiklos, bet mes organizavome įvairius renginius savo nedidelėje bendruomenėje, tvarkėme aplinką prie butų, kepėme šašlykus, bandėme kovoti su žalingais įpročiais. Buvo tokių gyventojų, kurie pradėjo daugiau bendrauti, kai anksčiau laikėsi atskirtyje. Į Marijampolės grupinio gyvenimo namus išleidome Meilutę ir Algį. Butuose vyko didelės permainos persikeliant daliai gyventojų į korpusą. Daug gyventojų dėl to išgyveno, stresavo, tačiau mes su tuo susitvarkėme, stengėmės gyventi darniai ir draugiškai.

Labai ilgimės ir pasigendame savo išėjusių draugų. Praeitais metais mus paliko Narvydas, Evgenij, Rimas, Jonas. Po jų išėjimo daug kas susimąstė, kad gyvenimas yra trumpas ir priverstė pagalvoti, ar teisingai gyvename.

Buvo džiugių akimirkų, buvo ir pykčių, juk mes esame viena bendruomenė, kuri vieni kitus palaikome džiaugsme ir varge.

Socialinės darbuotojos Rosana ir Birutė

Vasario 16-os, Lietuvos valstybės atkūrimo dienos paminėjimas

Vasario 14 dieną Didvyžių socialinės globos namų aktų salėje iškilmingai paminėta Vasario 16-oji – Lietuvos valstybės atkūrimo diena. Buvo sugiedotas Lietuvos Respublikos himnas. Koncertinėje programoje „Brangiausia žemė“ skambėjo dainos apie Lietuvą, jas atliko globos namų saviveiklininkai, skaitovai skaitė iškilių poetų eiles. Kadangi šis minėjimas sutapo su Šv. Valentino diena, paminėjome ją

dainomis ir eilėmis apie meilę.

Kęstutis Sobeckis

Sporto renginys - „Aš dar galiu!“

2022 m. vasario 23 dieną Didvyžių socialinės globos namuose vyko sporto renginys sveikatai ir ištvermei - „Aš dar galiu!“. Į šį sporto renginį gausiai susirinkusiems gyventojams nepalankus oras nebuvo kliūtis atgauti jėgas po žiemos sąstingio, išbandyti save įvairiose estafetėse ir rungtyse. Aktyviausi dalyviai, atsiimdami padėkos raštus,

su džiaugsmu skandavo - „Aš dar galiu!“. Pasižadėjo nuolat sportuoti, judėti ir sveikai gyventi.

SPĮ užimtumo specialistė Vida Valentienė

O buvo taip...

Kai 13 metų atgal pradėjau pastatų priežiūros darbininko pareigas, buvau ką tik baigęs mokslus. Sutikti žmonės padėjo įgyti žinių ir sustiprinti pasitikėjimą savimi. Vieną 2010 m. eilinę dieną gavau pasiūlymą dirbti socialinio darbuotojo padėjėju ir 12 metų dirbu su žmonėmis.

Patirtis ir suvokimas, kas yra tavo sėkmė, ateina su laiku. Šiandien džiaugiuosi priimtu sprendimu, nes, norėdamas būti visaverčiu visuomenės nariu, privalai dirbti.

Socialinio darbuotojo padėjėjas Egidijus Jonavičius

Valdo Paulausko pamąstymai ir padėkos

Šiandien, vasario 18 dieną, man suėjo 53 metai. Tai buvo penktadienis. Buvau maldos valandėlėje, pasimeldžiau. Degė trys žvakutės ir kryželis buvo. Smagu buvo pabūti, paskaitė apie Dievą iš gražios knygutės. Dar Onutė mane pavaišino šakočiu, pasidalinau su kambarioku. Ačiū jai.

Mane broliukas pasveikino su gimtadieniu, atsiuntė siuntinuką. Siuntinukas atėjo iš Vilniaus vasario 15 dieną, nes man vasario 18 dieną sueina 53 metai. Mane gimtadienio proga dar pasveikino kambariokas, padovanojo gražią dovanėlę – vyriškos kosmetikos. Dar per televizorių mačiau vėliavos pakėlimą. Pirmiau kėlė Lietuvos vėliavą, paskui estų ir latvių vėliavas, sugiedojo visų trijų šalių himnus. Mačiau dar prezidento kalbą gražią. Ačiū jam. Ir Lietuvos kariuomenė gera.

Noriu padėkoti darbuotojams už gražią šventę – Vasario 16-ą dieną. Pas mus buvo renginys vasario 14 dieną, koncertavo globos namų gyventojai. Pačioje pradžioje sugiedojom himną ir direktorius pakalbėjo gražių žodžių apie Vasario 16 dieną. Gyventojai padainavo daug dainų. Ačiū muzikos vadovei, kad gražiai pagrojo ir padainavo. O pačioje pabaigoje padainavo dvi gražias dainas. Pertraukėlėse paskaitė gražių žodžių apie Vasario 16 dieną. Buvom pasipuošę atributika.

Man labai patiko užimtumas – žaidėm žaidimą kas daugiau taškų surinks. Žaidėm mes penkiese, rinkom taškus. Aš surinkau 30 taškų, tai man nelabai sekėsi. Ir su mumis žaidė darbuotoja Onutė, ačiū jai už gražų žaidimą. Aš tokį žaidimą žaidžiau pirmą sykį. Ačiū.

Ačiū už renginį „Aš dar galiu!“. Pačioje pradžioje buvo eisena, darėm apšilimą, leido gražią muziką ir prasidėjo rungtynės. Aš dalyvavau, bet man nelabai sekėsi. O pačioje pabaigoje gavau padėką už aktyvų dalyvavimą. Tai buvo trečiadienis, 2 valanda po pietų, vasario 23 diena.

Valdas Paulauskas

Vasario mėnesį mus paliko

Anelė Savickaitė

Večeslav Komar

Išėjo... iš kur negrįžta niekas, palikę svajones, godas...

Laikraštį rengė vyresnioji socialinė darbuotoja Aušra Buzienė

Didvyžiai, tel.: (8342)20521

Tiražas 20 egz.

Straipsnių stilistika mažai taisyta